

สลัก'หลวงพ่่อู่ทอง' เล็งผลเพื่อการศึกษา

"สลักหลวงพ่่อู่ทองยังไม่มีหน่วยงาน
ราชการใดๆ ★ มีต่อหน้า 5

พระเจ้าอโศกยังสร้างวัดวาอารามไว้มากมาย อย่างวัดปุยสิริ-
สังฆาราม ในแคว้นกลิงกะ เป็นต้น พอตีชื่อมาพ้องกับจารึก “ปุยสิริ”
ที่พบบริเวณวัดเขาทำเทียม ใกล้ๆกับที่สถักพระ อาจเป็นได้ว่าชื่อจารึก
มาจากพระธรรมทูตทั้งสองนำชื่อบ้านนามเมืองของท่านมาสลักไว้
ก็อาจเป็นได้

สำหรับพุทธลักษณะ “หลวงพ่อบูทอง” เจ้าคุณบอกว่าเป็นศิลปะ
รัตนโกสินทร์ “เดิมจะเอาแบบอู่ทอง แต่เขาว่าไม่ได้ มันต้องทวารวดี
เราก็เลยเห็นว่าสมัยรัตนโกสินทร์ยังไม่มีใครทำพระใหญ่ๆอย่างนี้ก็เลย
เอาศิลปะรัตนโกสินทร์นี่ละ”

**“เราตั้งมูลนิธิขึ้นมาเพื่อดูแลรายได้
ต่างๆที่จะเกิดจากการบริหารของมูลนิธิ
จะนำไปสร้างสรรค์สังคม เราฝันถึงขนาด
ทำให้ได้เท่ากับรางวัลแมกไซไซ เราฝันไกล
ขนาดนั้น” เจ้าคุณสอโงกบอก**

**สลัก ‘หลวงพ่อบูทอง’
เล็งผลเพื่อการศึกษ**

สำหรับพระพักตร์ของพระพุทธรูป “มีกมมองว่าละม้ายพระพักตร์
ของรัชกาลที่ 1 บ้างก็ว่าคล้ายรัชกาลที่ 2 แต่อย่างไรก็ตาม เป็นศิลปะ
รัตนโกสินทร์แน่ๆ”

การเริ่มโครงการสลักพระนี้ มีจุดประสงค์ 1.เพื่อถวายเป็นพระ
ราชกุศลแด่พระเจ้าอโศกมหาราช 2.บูรพมหากษัตริย์ไทยทุกพระองค์
3.เป็นสัญลักษณ์ของเมืองอู่ทอง ดินแดนพระพุทธศาสนาแม่โบราณกาล
และ 4.เพื่อเป็นพระพุทธรูปสักการะของพุทธศาสนิกชนทั่วไป

เริ่มดำเนินการเมื่อ พ.ศ.2554 โดยหาพื้นที่สลักก่อนเมื่อพบและ
หาช่างได้ “เรื่องงบประมาณ เราก็เก็บเล็กผสมน้อยเรื่อยไป” และ
เชื่อใน “ความศักดิ์สิทธิ์ของหลวงพ่อบูทอง อาตมาเริ่มสร้างอย่างไม่มี
สตางค์ แต่มีญาติโยมช่วยทำบุญมา มากบ้างน้อยบ้าง ทำให้ตั้งแต่

มาช่วยเรา” พระเทพสุวรณโมลี หรือเจ้าคุณสอโงก สิริธนโท ยืนยัน
เจ้าคณะจังหวัดสุพรรณบุรียืนยันด้วยเสียงหนักแน่นเกี่ยวกับคำ
ใช้ข้ายสลักพระพุทธรูปยศศิริศรีสุวรรณภูมิ หรือหลวงพ่อบูทอง ซึ่งกำลัง
สลักอยู่ ณ หน้าผามังกรบิน ข้างเขาทำเทียม อำเภออู่ทอง จังหวัด
สุพรรณบุรี

ก่อนสลักพระ “เราขออนุญาตถูกต้องทุกอย่าง ให้สำนักงาน
พระพุทธศาสนาขออนุญาตกรมป่าไม้และขอพื้นที่กรมทรัพยากรธรณี
แรกๆเราขอไป 500 ไร่ ท่านไม่ให้ ต่อมาคุณชุมพล ศิลปอาชา เป็น
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวฯเราขอใหม่อีก คราวนี้ท่านมา
ตรวจสอบแล้วให้มา 120 ไร่”

สรุปว่า การสลักพระพุทธรูป “หลวงพ่อบูทอง” แม้งานคือ
พระเทพสุวรณโมลี เจ้าคณะจังหวัดสุพรรณบุรี ขออนุญาตจาก
หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องอย่างถูกต้องตามกฎหมาย แต่คำใช้ข้าย
ต่างๆนั้นไม่มีหน่วยงานใดๆเข้ามาช่วยเหลือ

ช่วงที่มาสลัก “แรกๆไปหาช่างชาวจีน ปรากฏว่าเรียกค่าสลัก
พระองค์แรกถึง 900 ล้านบาท จึงหันมาปรึกษากับญาติโยม ในที่สุด
ก็ได้ช่างชาวไทยเข้ามารับเหมา คิดราคาแค่ 90 ล้านบาท”

ราคานี้ “ช่างคิดเฉพาะค่าแรง ไม่มีค่าวัสดุเพราะวัสดุเราเป็นหิน”
เมื่อสลักพระองค์แรกเสร็จ ในแผนจะสลักพระพุทธรูปทั้งหมด 5
องค์ มี 5 ปางคือ 1.ปางปรินิพพาน 2.ปางตรัสรู้ 3.ปางประสูติ 4.ปาง
ปฐมเทศนา และ 5.ปางโปรดพุทธมารดา คือ พระพุทธรูปยศศิริ-
สุวรรณภูมิ หรือหลวงพ่อบูทอง

หากสำเร็จตามโครงการ พระพุทธรูปทั้ง 5 ปาง จักรายเรียง
อยู่บนหน้ารูปคล้ายมังกรบินยาวประมาณ 800 เมตร พร้อมภูมิทัศน์
อันสวยงามที่จัดวางไว้อย่างลงตัว

“เราทำตรงนี้เหมาะ เพราะหน้าผาเหมือนมังกรบินเลยตั้งชื่อว่า
ผามังกรบิน ซึ่งอยู่ติดกับเขาทำเทียม จริงๆตรงนี้เขาเรียกกันว่าเขา
รางกะบิด (เพราะเคยมีต้นกะบิดขึ้นมาก) แต่ไม่ค่อยมีคนรู้จักชื่อ”
เจ้าคุณสอโงกบอก

ความเป็นมาของการสลักพระพุทธรูป เจ้าคุณสอโงกบอกว่า เกิด
แนวคิดมาจากการไปต่างประเทศและดูสารคดีหลายๆครั้ง พบว่า
ประเทศที่พระพุทธศาสนาเจริญจะสลักพระพุทธรูปไว้บนเขาอย่างพระ
พุทธรูปองค์ใหญ่บนหน้าผาที่หุบเขาวามิยัน อัฟกานิสถาน และพระ
พุทธรูปสลักเลื้อยขนาน ประเทศจีน แต่ประเทศไทย แม้พระพุทธศาสนา
จะเข้าไปประดิษฐานตั้งแต่ประเทศยังไม่เกิด เราก็กังไม่มี

เมืองอู่ทองเชื่อกันว่า พระพุทธศาสนาแผ่เข้ามาตั้งแต่สมัยสุวรรณภูมิ
ในแผ่นดินพระเจ้าอโศก พระองค์ส่งพระธรรมทูตออกเผยแผ่พระ
พุทธศาสนา 9 สาย สายที่ 8 ส่งพระโสณะและพระอุตตระ เข้ามาดินแดน
สุวรรณภูมิ ซึ่งปรากฏร่องรอยพระพุทธรูปในอู่ทอง

พระเจ้าอโศกยังสร้างวัดวาอารามไว้มากมาย อย่างวัดปุยยัศรีสังหาราม ในแคว้นกิลกิละ เป็นต้น พอดีชื่อมาพ้องกับจารึก“ปุยยัศรี”ที่พบบริเวณวัดเขาทำเทียม ใกล้ๆกับที่สถักพระ อาจเป็นได้ว่าชื่อจารึกมาจากพระธรรมทูตทั้งสองนำชื่อบ้านนามเมืองของท่านมาสถักไว้ก็อาจเป็นได้

สำหรับพุทธลักษณะ“หลวงพ่อบูทอง” เจ้าคุณบอกว่า เป็นศิลปะรัตนโกสินทร์ “เดิมจะเอาแบบบูทอง แต่เขาว่าไม่ได้ มันต้องทวารวดี เราก็เลยเห็นว่าสมัยรัตนโกสินทร์ยังไม่มีใครทำพระใหญ่ๆอย่างนี้ก็เลยเอาศิลปะรัตนโกสินทร์นี่ละ”

“เราตั้งมูลนิธิขึ้นมาเพื่อดูแลรายได้ต่างๆที่จะเกิดจากการบริหารของมูลนิธิ จะนำไปสร้างสรรค์สังคม เราฝันถึงขนาดทำให้ได้เท่ากับบวรวิไลแมกไซไซ เราฝันไกลขนาดนั้น” เจ้าคุณต้องบอก

สำหรับพระพักตร์ของพระพุทธรูป “มีคนมองว่าละม้ายพระพักตร์ของรัชกาลที่ 1 บ้างก็ว่าคล้ายรัชกาลที่ 2 แต่อย่างไรก็ตาม เป็นศิลปะรัตนโกสินทร์แน่ๆ”

การเริ่มโครงการสถักพระนี้ มีจุดประสงค์ 1. เพื่อถวายเป็นพระราชกุศลแด่พระเจ้าอโศกมหาราช 2. บูรพมหากษัตริย์ไทยทุกพระองค์ 3. เป็นสัญลักษณ์ของเมืองบูทอง ดินแดนพระพุทธศาสนาแม่โบราณกาล และ 4. เพื่อเป็นพระพุทธรูปสักการะของพุทธศาสนิกชนทั่วไป

เริ่มดำเนินการเมื่อ พ.ศ.2554 โดยหาพื้นที่สถักก่อน เมื่อพบและหาช่างได้ “เรื่องงบประมาณ เราก็กินเล็กกินน้อยเรื่อยไป” และเชื่อใน “ความศักดิ์สิทธิ์ของหลวงพ่อบูทอง อาตมาเริ่มสร้างอย่างไม่มีสตางค์ แต่มีญาติโยมช่วยทำบุญมา มากบ้างน้อยบ้าง ทำให้ตั้งแต่

เริ่มทำมาไม่เคยสะดุดเลย คงเป็นเพราะบารมีของหลวงพ่อบูทอง” เจ้าคุณต้องบอกว่า ถ้าเงินพร้อมจะเสร็จภายใน 10 ปี เริ่มนับตั้งแต่ พ.ศ.2560 ถึง พ.ศ.2570 เบื้องแรกหลวงพ่อบูทองจะสลักเสร็จราวเดือนกรกฎาคม 2560 เมื่อเสร็จแล้ว จะเจาะถ้ำถ้ำถ้ำถ้ำถ้ำถ้ำ ในประเทศอินเดีย เบื้องแรกเจาะ 1 ไร่ ใช้งบประมาณราว 24 ล้านบาท

เรื่องการทำบุญ “อาตมาไม่ได้บังคับ ใครจะทำบุญก็ทำ แต่อยากจะทำบอกว่าต้องทำ เพราะโอกาสที่จะได้สิ่งสมบุญจากการสร้างพระพุทธรูปคู่กับบวรพระพุทธศาสนาอย่างนี้ไม่ใช่เรื่องง่าย บรรพบุรุษของเราชาวบูทองตายไปก็รุ่นแล้ว ไม่เคยมีโอกาสดำเนินสร้างอันิสถแบบรุ่นเรา”

พลางย้ำว่า “ถ้าไม่ทำ มันก็น่าเสียดายโอกาส” แผนงานหลังสร้างพระพุทธรูปเสร็จ “เราอยากทำถ้ำเข้าไปอีก ภายในทำเป็นหอประชุม หอปฏิบัติธรรม ห้องทำงาน วางแผนไว้ว่าจะแกะเป็นห้องขนาดใหญ่ภายในนอกจากห้องปฏิบัติธรรมต่างๆแล้ว จะทำประวัติศาสตร์พุทธศาสนา”

ส่วนข้อมูลทางประวัติศาสตร์ “จะเอานักโบราณคดีมาช่วยกันระดมความคิด สืบค้นข้อมูลทางประวัติศาสตร์ แล้วถ่ายทอดออกมาเป็นภาพสลักนูนต่ำ สถักติดกับผนังให้พุทธศาสนิกชนได้ศึกษากัน โดยจะเริ่มตั้งแต่ยุคแรก ยุคพระเจ้าอโศกจนมาถึงยุคปัจจุบัน”

แต่ “อาตมาอายุ 88 ปีแล้ว ในอายุเราอาจจะไม่พอ จะทำโครงการไว้ให้คนรุ่นหลังได้ทำกันต่อไป”

เจ้าคุณต้องบอกว่า เมื่อทำตามโครงการเสร็จสรรพ การบริหารจัดการไม่ใช่ “วัดป่าเลไลยก์” และไม่ใช่ของใคร แต่เป็นของพุทธศาสนิกชนทุกคน การขับเคลื่อนจะมี “มูลนิธิคณะสงฆ์จังหวัดสุพรรณบุรี” โดยมีเจ้าคณะจังหวัดเป็นประธาน และเจ้าคณะอำเภอเป็นกรรมการ

พร้อมย้ำว่า “สถานที่ตรงนี้ไม่เป็นวัด ไม่เป็นสมบัติของวัดป่า เราตั้งมูลนิธิขึ้นมาเพื่อดำเนินการตามเป้าหมายและดูแลรายได้ต่างๆที่จะเกิดมาจากการบริหารของมูลนิธิ เราจะไปสร้างสรรค์สังคม ทำประโยชน์ให้กับสังคม ช่วยเหลือสังคม เราฝันถึงขนาดทำให้ได้เท่ากับบวรวิไลแมกไซไซ เราฝันไกลขนาดนั้น”

เจ้าคุณต้องบอกว่า มูลนิธิจะช่วยเหลือสงเคราะห์ด้านการศึกษา ทั้งพระสงฆ์และการศึกษาทุกรูปแบบ และมีแนวคิดส่งเสริมคนที่สร้างสรรค์ประโยชน์ให้กับสังคมด้วย อย่างที่บวรวิไลโนเบลและบวรวิไลแมกไซไซทำ

อาจารย์ศิวกันท์ ปทุมสูติ กวีและเจ้าสำนักทุ่งสักอาศรม แสดงทรรศนะต่อการสถักพระพุทธรูปในฐานะคนในพื้นที่ว่า “สิ่งที่ปรากฏแก่สายตาเราเบื้องต้นนั้นนับได้ว่าเป็นการฉายเอาอุดมทัศน์ที่สัมผัสทางโรงไม้ระเบิดภูเขาทิ้งไว้มาสร้างสรรค์คุณค่าใหม่เป็นพุทธบูชาที่ยิ่งใหญ่ของโลกอีกแห่งหนึ่ง ซึ่งยิ่งใหญ่เกินกว่าที่ใครจะกล้าคิดกล้าทำ”

และนอกจากจะรู้สึกอนุโมทนาที่ท่านเจ้าคุณแล้ว “ยังอยากจะชักชวนผู้มีกำลังบุญทั้งหลายมาช่วยกันสนับสนุนการก่อสร้างพุทธมหาสถานแห่งนี้ให้ฝันที่เป็นจริงแล้วนี้ได้เป็นจริงสมบูรณ์ยิ่งอีกด้วย”